

NORMES DE PRESENTACIÓ D'ORIGINALS

Temàtica

Els articles versaran sobre el valencià modern entés en un sentit ample: la llengua, els condicionants sociolingüístics de l'ús, la literatura que s'hi expressa o la didàctica de la llengua i de la literatura. Els articles també podran tractar temes que interessin des del punt de vista del valencià modern o des dels objectius socials de Taula de Filologia Valenciana. Tindran una consideració especial els treballs que comporten una proposta per a fomentar l'ús de la llengua pròpia dels valencians en qualsevol activitat social.

Els treballs deuen ser assequibles per a algun dels tres grups següents: els docents de valencià, els tècnics lingüístics o els escriptors (incloent-hi els periodistes). Cal recordar que el rigor i l'accessibilitat no estan renyits. En les ciències humanes, un treball que siga ordenat i que explique els conceptes que usa és entenedor.

Parts de la revista

Els treballs sobre la temàtica descrita es publicaran en quatre parts:

1. Part primera. Estudis. Els articles que apareguen en esta part han d'exposar l'objecte d'estudi, la causa de l'estudi, l'estat de la qüestió (quan siga pertinent), l'alternativa (que ha de solucionar com a mínim un problema en els treballs amb estat de la qüestió), les conclusions i la bibliografia.

2. Part segona. Documents, experiències, propostes i informes. Es tracta fonamentalment de donar cabuda a reflexions i informacions que, encara que no siguin treballs fets seguint la metodologia de la ciència, siguen d'interés per als professionals de la llengua (o per a un sector). També són factibles els treballs vinculats als objectius socials de Taula de Filologia Valenciana (particularment, la superació de la fractura social per la interpretació de la naturalesa del valencià).
3. Part tercera. Crítica literària. Anàlisi dels objectius humans (personals o comunitaris) i dels mitjans narratius d'una obra. En el camp lingüístic, convé mirar si el model és digne, identificador com a valencians, assimilable i practicable (especialment en la comunicació pública).
4. Part quarta. Ressenyes. Exposaran el tema tractat i les característiques fonamentals del treball, sobretot les aportacions (si n'hi han) i les limitacions (si n'hi han). Les afirmacions sobre l'obra ressenyada contindran regularment en quines pàgines es troba el fragment comentat, valorat o analitzat. També es podran fer ressenyes breus a fi de donar notícia de la publicació de llibres importants.

La revista (que és de periodicitat anual) també es publicarà en format electrònic.

La resta de qüestions que fixen estes normes són aplicables al conjunt de la revista.

Encapçalament de l'article

El títol de l'article haurà de ser tan concís i precís com siga possible. Centrat, anirà en negreta i en Times New Roman 14.

En la línia següent, centrada, l'autor indicarà el seu nom i cognom(s). En la tercera línia, figurarà (també centrada) la institució a què pertany (universitat, institut, gabinet de promoció lingüística, etc.). Si el nom de la institució no inclou la localitat, caldrà posar-la entre parèntesis.

Després de dos línies en blanc, anirà un resum de l'article en la llengua de l'article i en anglés (entre 600 i 1.200 caràcters) i les paraules clau (entre 4 i 10). Al cap de dos línies en blanc, començarà el cos de l'article.

Parts de l'article

És convenient explicitar l'estructura del treball en títols, opcionalment numerats. Les seccions (§1) es poden dividir en dos nivells més, apartats (§1.1) i punts (§1.1.1). En eixe cas, cal numerar-los, com ara en l'exemple següent:

I. L'ÚS DEL VALENCIÀ EN ELS CENTRES DE SECUNDÀRIA

1.1. El valencià en les aules

1.2. El valencià en la comunicació amb els pares

1.3. El valencià en la comunicació amb les institucions

1.3.1. Les institucions autonòmiques

1.3.2. La comunicació amb altres instituts

En la versió electrònica de l'article, dins del «mapa del document» o «sub-finestra de navegació» (columna a l'esquerra de la pantalla per als títols del document) només deuen aparèixer el títol de l'article i els títols de les parts de l'article.

Tipografia de l'escrit

L'escrit es redactarà, en general, en Times New Roman 12 i en redona normal.

La cursiva s'usarà per a destacar algun terme o expressió, per a esmentar una paraula en una altra llengua i per als títols de llibres (consulteu Bibliografia). Convé evitar la negreta.

Els acrònims no portaran punts. En la primera citació, anirà el nom complet i, entre parèntesis, l'acrònim.

Si l'article porta imàtgens, hauran de tindre prou resolució per a ser impreses (300 píxels per polzada si són en color; i 250 ppp si són en blanc i negre).

Com a regla general, és preferible que els números simples vagen en lletra (*dos, huit, dotze, dèssset, vint, cent, mil*); en canvi, convé posar els números composts en números (*21, 94, 106, 340, 1.200*).

Citacions

Fins a dos línies, les citacions van en el cos del paràgraf, entre cometes angulars (« »). Si s'ha de fer una citació dins d'una altra, la interna va entre cometes altes: «com va dir Sanchis Guarner: “cal fugir de bandositats”». Quan ocupen més de dos línies, figuraran en un paràgraf a banda amb un marge a l'esquerra, sense cometes:

Les correccions van falsejar completament la manera d'escriure de M. Antònia Salvà, fins al punt que ens puguem qüestionar l'autoria d'aquesta traducció. [...] Després de la correcció exhaustiva a què va ser sotmès l'original (va durar més de tres anys), va quedar molt poc de mallorquí. (Segarra 2000: 225).

Les elisions s'indicaran amb tres punts entre claudàtors: [...]. Les referències bibliogràfiques de les citacions aniran en el cos de l'escrit o al final de la citació (primer exemple de baix). La manera de citar serà: cognom de l'autor any: pàgina (o epígraf, precedit del signe §). Pot anar tot entre parèntesis (exemple de dalt) o el nom fora (exemple 2 de baix). La pàgina només s'ometrà quan la referència siga a un treball complet (exemple 3). El sistema dit també és vàlid per a les referències que no inclouen citacions literals (exemples 2 i 3):

1. En 1990, l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana publica el llibre *La llengua als mitjans de comunicació*, que conté treballs importants (Casanova 1990; Polanco 1990 i 1990*b*)
2. Així, Mollà (2002: 43-74) ha mostrat dos fets vinculats
3. Seguim el camí que, a partir de Polanco (1984), intenta recuperar el fil de la Renaixença

Bibliografia

Els articles contindran un apartat final que arreplegue les referències bibliogràfiques fetes. S'ordenaran alfabèticament pel primer cognom dels autors, escrit en versaleta i separat per una coma del nom. L'any de la primera edició figurarà entre parèntesis, seguits de dos punts (mireu l'exemple de baix). Els components restants aniran separats per comes. Hi han tres possibilitats: llibres, articles i capítols d'obres col·lectives. En els llibres, el títol va en cursiva, seguit pel lloc de l'edició i per l'editorial:

REIG, Eugeni S. (2008): *Les nostres paraules*, València, Acadèmia Valenciana de la Llengua.

En els articles, el títol va entre cometes, seguit pel nom de la revista (en cursiva) i el número; al final, apareixen les pàgines, precedides per l'abreviatura *p.*:

ARCHILÉS, Ferran, MARTÍ Manuel (2001): «Satisfaccions gens innocents. Una reconsideració de la Renaixença valenciana», *Afers* 38, p. 157-178.

En els capítols o parts de llibres col·lectius, el títol de la part va entre cometes, seguit de *dins de* (o *en*) i el cognom del primer autor o de l'editor (amb la indicació *ed.* entre parèntesis). Finalment, va el títol del llibre en cursiva, el lloc d'edició i l'editorial:

CASTELLÓ, Rafael (2001): «Nacionalismes i actituds lingüístiques al País Valencià: una aproximació», *dins de* Mollà, T. (ed.), *Ideologia i conflicte lingüístic*, Alzira, Bromera.

Notes

Precedits d'un asterisc, els aclariments previs i els agraïments aniran al peu de la primera pàgina, abans de les notes.

Numerades, les notes aniran a peu de pàgina, en Times New Roman 10.

Model lingüístic

A partir de l'editorial Torre (al voltant de 1950), es va escampar en el valencianisme una concepció elitista de la llengua, de tal manera que el model lingüístic anà separant-se sensiblement del valencià periodístic dels anys trenta. Aquella evolució va ser afavorida per la desaparició de les bases del valencianisme i per la inexistència pràctica de mitjans de comunicació en valencià. Com que la llengua oral pública és l'ús bàsic de les llengües europees a partir de l'aparició de la ràdio i la televisió, *Aula de Lletres Valencianes* procurarà potenciar la formació d'un model lingüístic que siga identificador, assimilable i practicable per a una majoria de valencians, tant escrivint com parlant.

En el camp de la normativa, *Aula* aspira a aportar materials que aplanen l'activitat a la institució valenciana que té la potestat legislativa en la normativa

lingüística, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua. L'ideal seria que eixa institució també dirigira l'expansió social d'aquelles paraules i construccions que, en la societat valenciana, poden facilitar l'opció pel valencià en la comunicació pública.

Per una altra banda, el consell de redacció de la revista respectarà la llengua que usen els autors que participen en cada número, que en general seran professionals de la llengua. Només hi hauran dos límits. L'ortografia respondrà a les Normes d'Ortografia Valenciana, acordades en Castelló en 1932. En la resta de la llengua, el límit seran les estructures lingüístiques que el poble valencià ha anat mantenint, modificant i creant al llarg de la història. Dit clarament: el consell de redacció només podrà fer alguna observació lingüística si un escrit d'un autor valencià s'aparta d'una manera inusitada del valencià històric.

Amb les mesures anteriors, *Aula de Lletres Valencianes* espera contribuir a recuperar la vivor i la naturalitat que predominaven en el valencià periodístic de la República, model lingüístic que Manuel Sanchis Guarner intentà reglamentar en la seua *Gramàtica valenciana* (València, 1950).

Avaluació d'originals

Els articles seran revisats anònimament per dos avaluadors. Els resultats possibles de l'avaluació, sempre raonats, poden ser tres:

1. Recomanar la publicació
2. Recomanable que es publique si incorpora les propostes de millora
3. Recomanar que no es publique (perquè el volum de canvis suposaria un altre article).

En el cas que no hi haja unanimitat entre els avaluadors sobre la conveniència de publicar un article, el Consell de redacció prendrà la decisió final. Si cal fer canvis, el Consell de redacció supervisarà que s'han fet abans de garantir la

publicació. També podrà indicar la necessitat de fer els canvis necessaris per tal d'adaptar-se a aquestes normes de redacció abans de donar pas al procés d'avaluació pròpiament dit.

Els autors es comprometen a fer les modificacions necessàries en un termini màxim de tres setmanes. Cada treball serà examinat per a comprovar que complix els requisits descrits en estes normes de presentació.

Enviament i adreça de contactes

Els articles es podran enviar en format .doc o .rtf per correu electrònic a l'adreça «taulafilologiavalenciana@gmail.com».

RESUM DE LA PART TÈCNICA

Títol (centrat, negreta, times 14)

Autor

Institució (població si no hi va)

Resum article; llengua original i anglés; 600/1200 caràcters (= 7/14 línies)

Paraules clau (entre 4 i 10); llengua original i anglés.

Cos de l'article, estructurat en parts:

Introducció: objecte d'estudi, causa i objectius del treball.

Seccions, cada una amb un títol.

Conclusions

Bibliografia

Citacions separades: en Times 10.

Referències bibliogràfiques: Mollà (2002: 43-74)

Bibliografia al final:

CASANOVA, Emili (2002): «El lèxic valencià en el diccionari Fabra de 1932»,
Catalan Review. International Journal of Catalan Culture, XVI, 1-2, p.
51-70.